

PROKURUJĄCY (1) *part praes act*

N sg m prokurujący.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Reprezentujący stronę przed sądem; w funkcji rzeczownika:

Szereg: »pozywający albo prokurujący«: iż iegli kto pozowie/ álbo będzie prokuował czyię rzecz przez powodá łulzného/ ták pozywáiący álbo prokuruiący [*citans vel procurans JanStat 520*] niech będzie powinien zápláćić winę pozwánému *SarnStat 566*.

Synonimy cf PROKURAT.

Cf **PROKUROWAĆ**